

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3959/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Ђокић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Делић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4890/2019 од 12.05.2020. године, у седници од 21.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4890/2019 од 12.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4890/2019 од 12.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3164/18 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужила да се утврди према туженом да су по основу одржаја и изградње власнице непокретности описаних изреком на кп. ... у листу непокретности ... КО ... и да се тужени обавезе да им ово призна и дозволи упис код службе за катастар непокретности. Ставом другим изреке тужиле су обавезане да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4890/2019 од 12.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Наиме, наводима ревизије се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање,

због чега се посебна ревизија не може поднети, а нису приложене другачије судске одлуке у вези примене члана 28. Закона о основама својинско-правних односа, у односу на који постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 24.04.2018. године, вредност предмета спора означена је на 10.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да је вредност предмета спора очигледно испод ревизијског цензуса из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић